

«Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε!»*

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ
καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ,

Η Ἁγία Μήτηρ ἡμῶν Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία προτρέπει καὶ πάλιν ἐφέτος τὰ φωτόμορφα τέκνα Της, ἐπικαλούμενα τὴν Χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νὰ ἐκφράσουν αἰσθήματα καὶ ὕμνους αἴνου καὶ εὐχαριστίας πρὸς τὸν Οὐράνιον Πατέρα, Ὅστις ηὐδόκησε διὰ τὴν ἄκραν Αὐτοῦ ἀγαθότητα νὰ ἐνανθρωπήσῃ «δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν» ὁ συνάναρχος καὶ συναΐδιος Υἱὸς καὶ Λόγος Αὐτοῦ, ὁ Κύριος καὶ Θεὸς καὶ Σωτὴρ ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός.

* * *

«Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε!» ψάλλουν κατανυκτικῶς οἱ ἱεροὶ θίασοι τῶν Ὁρθοδόξων, καὶ κροτοῦντες μυστικῶς ἐν ἀγαλλιᾶσει τὰς χεῖρας αὐτῶν, σπεύδουν νὰ βιώσουν βαθύτερον τὰς ἡμέρας αὐτὰς τὸ μέγα καὶ μοναδικὸν Μυστήριον, τὸ ὑπὲρ πᾶν Μυστήριον, κατὰ τὸ ὁποῖον ἀνεκεφαλαιώθησαν τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ ἠνώθησαν ἐν Αὐτῷ τὰ ἐπίγεια καὶ τὰ ἐπουράνια!

Μὲ τὴν σάρκωσιν τοῦ Λόγου *«γένος ἐγένετο ἐν Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων· ἄνθρωπος γὰρ ἐγένετο ὁ Θεὸς καὶ θεὸς ὁ ἄνθρωπος»*, λέγει ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος.

Αὐτὸς ἄλλωστε ἦτο ὁ σκοπὸς τοῦ ἀσυλλήπτου Μυστηρίου τῆς Ἐνσάρκου Οἰκονομίας, κατὰ τὸν Μέγαν Ἀθανάσιον: *«ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο, ἵνα τὸν ἄνθρωπον δεκτικὸν θεότητος ποιήσῃ... Διὰ τοῦτο καὶ ἐνηνθρώπησεν, ἵνα ἡμεῖς θεοποιηθῶμεν»*.

* * *

Βεβαίως ὁ κάθε εὐσεβὴς Χριστιανὸς προσπαθεῖ συνεχῶς νὰ περιπατῇ ἀξίως τῆς ὑψηλῆς καὶ θεϊκῆς κλήσεώς του διὰ νὰ γίνῃ μιμητὴς τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἀλλ' ἡ φιλόστοργος Ἐκκλησία μας παρακινεῖ ἡμᾶς διὰ τῶν ἀγίων Ἑορτῶν καὶ ἱερῶν Ἀνα-

μνήσεων καὶ φωτίζει, ὥστε νὰ ἀνανεώνωμεν τὴν ἀγωνιστικὴν μας διάθεσιν εἰς τὴν ἐπίπονον πορείαν μας πρὸς τὰ Ὑψηλά, πρὸς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων τῆς Πίστεώς μας, πρὸς τὴν θέωσιν.

Ἡ Σάρκωσις τοῦ Χριστοῦ μας διὰ τῆς Ἁγίας Παρθένου ἠνοιξε τοὺς κρουνοὺς τῆς θείας Φιλανθρωπίας, ὥστε νὰ πραγματοποιηθῆται ἔκτοτε τὸ ἕτερον διαρκὲς μυστήριον: ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ σαρκοῦται καὶ ἐνοικεῖ εἰς τὰς ψυχὰς πάντων τῶν εὐσεβῶν πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἔτσι οἱ ἄνθρωποι γίνονται κατοικητήρια τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Αὕτῃ εἶναι μία ἀπὸ τὰς πλέον ὠραίας, ὑψηλὰς καὶ κεντρικὰς ἀληθείας τῆς Ὁρθοδοξίας μας: εἰς τὴν κεκαθαρμένην καρδίαν *«ἐνοικεῖ ἡ Θεία Τριάς»* καὶ ἔτσι ἐπιτυγχάνεται ὁ τελικὸς σκοπὸς τῆς προσωπικότητός μας: γινόμεθα ὅλοι χριστοειδεῖς καὶ θεοειδεῖς, μεταβαλλόμεθα εἰς Χριστὸν καὶ Θεὸν κατὰ Χάριν, κοινωνοῦμεν μὲ τὴν Ἁγίαν Τριάδα ἐν τῷ φωτὶ τῆς θεώσεως!

* * *

Ἡ Ἁγία Ἐκκλησία μας δὲν ἀρκεῖται μόνον εἰς τὸ νὰ μᾶς ἀποκαλύπτῃ διὰ τοῦ Θεανθρώπου τὸν τέλειον Ἄνθρωπον, τὸ πρότυπὸν μας, ἀλλὰ ταυτοχρόνως μᾶς προσφέρει ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἅγια μέσα, ὥστε νὰ δυνηθῶμεν νὰ γίνωμεν μέλη Χριστοῦ, νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν πληρότητά μας, νὰ γίνωμεν κατὰ χάριν θεάνθρωποι.

Ἄλλὰ τί εἶναι οἱ Χριστιανοί; Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ὑπογραμμίζει, ὅτι οἱ Χριστιανοὶ εἶναι *«σύσσωμοι»* τοῦ Χριστοῦ· ὅλοι μαζί ἀποτελοῦν τὸν ἅγιον καὶ θαυμαστὸν Θεανθρώπινον ὄργανισμὸν Του· καὶ ἐπίσης μᾶς βεβαιοῖ, ὅτι *«μέλη ἐσμὲν τοῦ Σώματος Αὐτοῦ, ἐκ τῆς Σαρκὸς Αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν ὀστέων Αὐτοῦ!»*

Ὁ Κύριός μας εἶναι Ὁλος εἰς κάθε Χριστιανόν, δι' αὐτὸ καὶ ἔλεγεν: *«ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε».*

Μέσα λοιπὸν εἰς αὐτὴν τὴν Θεο-κοινωνίαν, εἰς τὸ Θεανθρώπινον Σῶμα τοῦ Κυρίου μας, τὴν Ἁγίαν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, τὴν αἰεὶ ζῶσαν, τὴν ζωοποιὸν καὶ ζωοδότειρα, ἔχουν δοθῆ τὰ πάντα, ὥστε νὰ ἀναζωογονῶνται τὰ μέλη Τῆς, νὰ μεταμορφῶνται καὶ νὰ γίνονται συμμετόχα καὶ σύσσωμα Χριστοῦ: ἔχουν δοθῆ τὰ ἅγια καὶ ἀνακαινιστικὰ Μυστήρια, αἱ ἅγιοι ἀρεταὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, αἱ κεχαριτωμένα ἀσκήσεις καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ ἡ Ἀλήθεια καὶ ἡ Ζωὴ ποὺ εἶναι ὁ Χριστός.

* * *

«Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε!». Ἐμβαθύνοντες, λοιπόν, ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, ἐμβαθύνοντες μὲ τὴν Χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἰς τὰς ἀγίας αὐτὰς καὶ σωτηριώδεις ἀληθείας, εἶναι δυνατόν νὰ μὴ δοξάζωμεν καὶ εὐχαριστῶμεν τὸν Πανάγιον Τριαδικὸν Θεὸν μας, ὅστις διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν Αὐτοῦ ἀγαθότητα μᾶς κατέστησε θείας κοινωνοὺς φύσεως;

Πῶς νὰ μὴ προσφέρωμεν αἶνους εἰς Αὐτόν, ὅστις μᾶς ἤξιώσε διὰ τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος νὰ γίνωμεν *«ζωντανοὶ λίθοι»*, διὰ τῶν ὁποίων οἰκοδομεῖται ὁ ἅγιος Οἶκος τῆς Ἐκκλησίας;

Πῶς νὰ μὴ προσκυνῶμεν ἀπαύστως Αὐτόν, ὅστις μᾶς ἔδωσε τὴν δυνατότητα νὰ *«αὐξανώμεθα»*, διὰ τῆς Εὐαγγελικῆς ζωῆς τῆς Χάριτος, τὴν ἐν Χριστῷ *«αὐξησιν»* καὶ νὰ γινώμεθα αἴτιοι τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ αἰωνίως;

* * *

«Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε!». Δὲν πρέπει ποτὲ νὰ λησμονῶμεν, ὅτι ἡ Ἐκκλησία, τῆς ὁποίας τὰ μέλη λαμβάνουν παρὰ Θεοῦ ἀπείρους χάριτας καὶ εὐλογίας, ἔχει προορισμὸν νὰ δοξάζῃ αἰωνίως τὸν Θεόν, διότι ἀποτελεῖ τὸ κέντρον τῶν αἰῶνων καὶ δοξολογιῶν τῶν ἀναπεμπομένων ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρανόν.

Κάθε εὐσεβῆς συμβάλλει εἰς τὸ ἔργον τῆς αἰωνίου δοξολογίας τοῦ Θεοῦ. Πάντες οἱ ὕμνοι, πᾶσαι αἱ εὐχαριστίαι καὶ αἱ ἅγαι ἀρεταὶ μας ὡς δοξολογικὸν εὐδιαστὸν θυμίαμα ἀναβιβάζονται εἰς τὸν θρόνον τῆς Θείας Μεγαλωσύνης διὰ τῆς Θεανθρωπίνης χειρὸς τοῦ Αἰωνίου καὶ Μοναδικοῦ Μεσίτου μας Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

* * *

«Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε!». Ἄς δοξάζωμεν λοιπὸν συνεχῶς καὶ τώρα καὶ πάντοτε καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τὸν Κύριόν μας, ὅστις μὲ τὸ Θεανθρώπινον Μυστήριον τῆς Θείας Οἰκονομίας, μὲ τὸ Μυστήριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μᾶς ἀπεκάλυψε *«τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ»*, ἀλλὰ ταυτοχρόνως καὶ τὰ ὕψη τῆς ἀνθρωπίνης προσωπικότητος.

Ἄς γίνωμεν μὲ τὴν Χάριν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πολύτιμα θυμιατήρια, εἰς τὰ ὁποῖα θὰ καίεται τὸ ἱερὸν θυμίαμα τῆς ἀγάπης καὶ εὐώδους ζωῆς μας καὶ θὰ ἀναβιβάζεται εἰς τὸν Θεὸν Πατέρα, εἰς τὸν Ὅποιον ἀνήκει *«ἡ δόξα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐν Χριστῷ Ἰη-*

σοῦ εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων ἀμήν»!... (Ἐφεσ. γ' 21).

Ἅγια Γέννησις τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ 1990

Εὐχέτης πρὸς σαρκωθέντα Κύριον
Ὁ Μητροπολίτης
† Ὁ Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανός,
Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων

(*) Περιοδ. «Ἅγιος Κυπριανός», ἀριθ. 238-239/Σεπτέμβριος- Δεκέμβριος 1990, σελ. 217-218, 263.